

ikke kan strække sig saa vidt, som der nu stilles Forbringinger til i de store Embeder. At Offer og Accidenter bortfalde som en Tvangssag, er vist et stort Gode ved Forslaget. Nu er man næsten i Tvivl om, hvorfor Præsten oppebærer Tiende, da han jo har Høitidsoffer, for at forrette den egentlige Prædikejteneste, og Accidenter for hver Gang, saa at sige, han lukker sin Mund op. Offer er jo oprindeligt en frivillig Sag og burde aldrig være en Tvangssag, der kunde gøres til Gjenstand for Udpantning. Ligeledes foreslaaes der i Lovforslaget, at Manned, som ifølge Lov skal afløses og vel er afløst de fleste Steder, skal indflyde i Statskassen, og dette maa vistnok ogsaa ansees for heldigt. Manned har oprindeligt været en frivillig Gave, men er nu slaaet fast ved Lov, og derfor vil det ikke være nær saa skadeligt for Forholdet mellem Præsten og Beboerne, naar den opkræves umiddelbart til Statskassen, som naar Præsten af enhver Mand skal modtage den fastsatte Betaling for Manned, der, som sagt, før var en frivillig Sag. Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal jeg følge den Opfordring, der er fremkommen fra de to ærede foregaaende Talere, nemlig at fatte sig kort og ikke at indlade sig paa Enkeltheder. Jeg skal derfor blot berøre, at jeg med den ærede sidste Taler maa være enig i, at Begyndelses- og Slutningsgagerne ere fatte for høit, fordi man slet ikke har tænkt paa det store Udbytte, der ganske vist maa kunne drages af en Jordlod, hvorpaa der kan holdes 2 Heste og 6 Køer, og heller ikke paa de frivillige Gaver, der ganske vist ville indkomme saafremt Præsten er sin Gjerning voksen og forstaaer at stille sig i et godt og hjærtligt Forhold til dem, han skal virke imellem. Der kunde derfor maaskee være Anledning til at fradrage den her foreslaaede Lønning i det Mindste Halvdelen af de Indtægter, der ville tilflyde Præsten, hidrørende fra disse to af mig nævnte Kilder. Der kunde vistnok være enkelte andre Ting, som jeg kunde ønske Forandring i, men i Hovedsagen maa jeg erklære mig fuldkommen enig med Lovforslaget og anbefale det ikke blot til en velvillig Modtagelse og Gjennemførelse her i Thinget, men fremfor Alt til den høitærede Kirkeminister, at han maatte faae

Syn for Sagen, Syn for, at det er nødvendigt, at der bliver gjort Noget, thi med hvert Aar voxe Forbringerne, og de ville vistnok ikke om 10 Aar fremkomme i en saa beskedne Form, som det her foreliggende Lovforslag har.

Formanden: Jeg skal standse Forhandlingerne et Døgn for at meddele Underretning om det stedsundne Valg. Ved den nærmere Optælling af Stemmefedlerne befandt der at være indsamlet ialt 73, men deraf var een blank og een ugyldig, fordi der paa den kun fandtes 6 Navne. Der var saaledes 71 gyldige Stemmefedler, og det afgjørende Fleertal altsaa 36. Valgte ere samtlige 7 Medlemmer, nemlig Frølund med 63, A. C. Hansen med 63, Thurah med 59, Zahle med 59, Gad med 57, Søren Jørgensen med 51 og P. Olsen med 44 Stemmer. (Steen havde 24 og Brig 16 Stemmer). De øvrige vare saaledes spredte, at intet Medlem havde 10 Stemmer.

Vi gaae da tilbage til Forhandlingen over det foreliggende Lovforslag. Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Klein: Det kan jo vistnok forudsættes, at dette Lovforslag vil vække megen Opmærksomhed paa mange Steder rundt omkring i Landet, og at den Dom, som vil sælbes derom, vil være meget forskellig. Man vil maaskee mindre sætte sin Opmærksomhed paa eller være misfornøiet med Lovforslaget, fordi det gaaer ud paa, at Præsterne skulle sættes paa fast Gage; men der vil maaskee fremkomme større Misfornøielse med det, fordi derved et Spørgsmaal afgjøres, som tidligere har været Gjenstand for megen Meningsforskjel og fremkaldt meget skarpe Meningsudtalelser fra forskjellige Sider, jeg mener nemlig Spørgsmaalet om det saakaldte Kirkegods Stilling ligeoverfor Statsmagten. Jeg skal ikke gaae ind paa nogen vidtløftig Undersøgelse af dette Spørgsmaal, thi ifølge det Exempel, som er givet af den ærede Lovforslagsstiller, skal jeg, saavidt det staaer til mig, see at forlorte denne 1ste Behandling af Sagen og udsætte den nærmere Drøftelse af den saavel i dens Almindelighed som i dens Enkelt-